

Bilag 2.

Skriftligt stillede spørgsmål til arbejdsministeren og svarene herpå.

Spørgsmål 1:

Kan de foreslåede forhøjede dagpenge tænkes at virke mobilitetshæmmende i geografisk henseende, hvorved erindres om, at ledighed og mangel på arbejdskraft forekommer samtidigt inden for områder, der geografisk set kan være ret snævre? Det vil efter udvalgets opfattelse være hensigtsmæssigt, om det af svaret fremgår, hvorledes man vurderer dette spørgsmål fra arbejdsformidlingens side.

Svar:

Vedrørende den geografiske mobilitet gælder i princippet samme betragtninger, som er anført i besvarelsen af spørgsmål 4 vedrørende den faglige mobilitet. Overtagelse af arbejde uden for hjemstedet indebærer dog ulemper og omkostninger ved rejse og flytning. Omkostningerne dækkes ganske vist i nogen grad af de mobilitetsfremmende ydelser, men disse er dog næppe i dag af tilstrækkeligt omfang.

Den geografiske mobilitet afhænger måske ikke i så høj grad af den disponible indkomst ved et anvist arbejde i forhold til den disponible understøttelse som af vanskelighederne ved boligfremskaffelse, udsigten til eventuel varig beskæftigelse på et tilflytningssted og chancen for muligt mere tilfredsstillende job. Umiddelbare reaktioner fra enkelte arbejdsformidlingschefer på spørgsmål foranlediget af folketingsudvalget går dog overvejende ud på, at en forhøjelse af understøttelsen til 90 pct. kan skabe visse vanskeligheder for fjernanvisningen af de lavere lønnede, medmindre det drejer sig om bedre lønnet arbejde, hvilket normalt vil være tilfældet.

Det er hensigten at søge eventuelle vanskeligheder overvundet ved udbygning af arbejdsformidlingen, derunder en ajourføring af de gældende regler om mobilitetsfremmende ydelser.

Spørgsmål 2:

Svaret på spørgsmål 5 i øvrigt bedes uddybet ved henvendelse til — eventuelt telefonisk — arbejdsformidlingskontorer, som ikke allerede måtte være adspurgte.

Svar:

De foreliggende summariske ytringer fra visse arbejdsformidlingschefer — ialt en halv snes — viser noget varierende vurderinger af forhøjede understøttelsesgrænsers virkning på den geografiske mobilitet. Nogle af cheferne er af den opfattelse, at der allerede i dag er vanskeligheder forbundet med at gennemføre anvisninger uden for hjemstedet, særlig til fjernere beliggende jobs, og at disse vanskeligheder vil blive forøget, hvis understøttelsesgrænserne forhøjes.

Andre chefer mener, at den geografiske mobilitet ikke i nævneværdigt omfang afhænger af forholdet mellem den disponible indkomst under ledighed respektive beskæftigelse; de skønner, at det ved fjernanvisning i særlig grad er boligforhold og boligpris, der bevirker begrænsninger i mobiliteten, og peger herudover på en række andre faktorer såsom familieforhold, ægtefællers beskæftigelse, børns skolegang etc.

De adspurgte arbejdsformidlingschefer peger gennemgående på, at problemet om forhøjede understøttelsesgrænsers virkning på den geografiske mobilitet naturligvis i nogen grad afhænger af det tilvante lønniveau for de lønmodtagere, der i givet fald må flytte for at få nyt job, i forhold til lønniveauet i det nye job.

Det er rimeligt at antage, at de forskelle i opfattelserne af det her foreliggende problem, der fremgår af den stedfundne — delvis telefonisk gennemførte — stikprøveundersøgelse, i nogen grad hænger sammen med, at forskelligheder i lønniveau, ledighedsomfang etc. fra landsdel til landsdel nok må føre til forskelle i vurderingen af understøttelses-